

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 501-1908)

Originalt emne

Næringsvæsen

Næringsvæsen/Forskellige Næringsdrivende

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 25. februar 1909](#)
- 2) [Byrådsmødet den 11. marts 1909](#)
- 3) [Byrådsmødet den 18. marts 1909](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 25. februar 1909 - side 22

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 501-1908)

Andragende fra samtlige Frugthandlere (Gadehandlere) om Oprettelse af Borgerskab paa "ringe Handel"

Formanden bemærkede, at Gadehandelen med udenlandsk Frugt havde voldt en Del Vanskeligheder, men at Byraadet kunde hjælpe paa Situationen. For Øjeblikket kunde der ikke meddeles Borgerskab paa "ringe Handel", men i Næringslovens § 42 sagdes det, at naar Byraad og Politimester derom var enig, kunde dette lade sig gøre. Et saadant Borgerskab var da ogsaa oprettet i København. En Del Gartnere og Detailhandlere havde beklaget sig til Politimesteren, og det kunde jo heller ikke nægtes, at Gadehandlerne kom lettere end dem til deres Handel, men paa den anden Side betød Gadehandelen ogsaa en Behagelighed for Publikum, foruden at den naturligvis havde stor Interesse for Gadehandlerne selv.

Jakob Jensen tilraadede at nægte at oprette det ønskede Borgerskab.

Nørgaard spurgte, hvilken Indflydelse Nægtelsen kunde faa for Gadehandlerne.

Formanden oplyste, at Handelen med udenlandsk Frugt vilde blive dem nægtet, hvad den forøvrigt allerede var.

Magnus Nielsen mente, at der maatte kunne skelnes mellem kørende Gadehandlere og Gadehandlere med fast Stade.

Formanden meddelte, at Politimesteren indstillede kun at oprette Borgerskabet paa Betingelse af, at det kun meddeltes i stærkt begrænset Omfang, at Politiet i hvert enkelt Tilfælde fik Lejlighed til at erklære sig, og at Gadehandlerne til enhver Tid skulde være undergivet Politiets Bestemmelser med Hensyn til Ordenens Opretholdelse.

Andragendet kunde ikke bevilges.

Uddrag fra byrådsmødet den 11. marts 1909 - side 3

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 501-1908)

Andragende fra Frugthandlerne om Tilladelse til at sælge udenlandsk Frugt fra deres Stadepladser.

Formanden oplyste, at de handlende faktisk længe havde handlet med udenlansk Frugt, og at Spørgsmaalet nu var, om Byraadet vilde gøre denne Handel lovlig. Det sidst omtalte Borgerskab for ringe Handel kunde jo gives med stærk Begrænsning, saaledes som af Politimesteren anført.

Müller mente, det kunde ordnes saaledes, at Tilladelsen ikke blev taget fra dem, der i Forvejen havde den.

Formanden troede ikke, det kunde lade sig gøre at begrænse Tilladelsen til dem, der tidligere havde haft Tilladelsen. Sagen burde jo iøvrigt behandles for aabne Døre, saa det vilde vel være rigtigst at udsætte den, hvorved man tillige kunde faa undersøgt, hvor mange den vilde komme til at gælde.

Mikael Johansen fandt noget rigtigt i Hr. Müllers Tanke om kun at tillade dem, der alt havde

Tilladelse, at handle med udenlandsk Frugt. Han anbefalede Nedsættelse af et særligt Udvalg.

Simonsen mente ikke, at de af Andragerne, der havde bestemte Stadepladser, kunde genere de næringsdrivende. Forholdet var derimod noget anderledes med Hensyn til de kørende Gadehandlere, saa det vilde maaske være rigtigst, om man samtidig med at indføre et Borgerskab for ringe Handel tillige søgte at gennemføre faste Stadepladser. Man maatte imidlertid ikke være blind for, at man ved et Forbud kunde komme til at tage Næringen fra nogle af disse handlende, saaledes at de vilde hjemfalde til Fattigvæsenet eller Alderdomsunderstøttelsen.

Formanden skulde indrømme, at der var noget i Hr. Simonsens Betragtning, men maatte dog erindre om, at Gadehandelen med indenlandsk Frugt ikke kunde udelukkes.

Simonsen mente dog, at et Forbud mod Handel med udenlandsk Frugt i meget høj Grad vilde forringe Gadehandlernes Indtægt.

Samuelsen ansaa det for ret uheldigt, saa snart en Lov var vedtaget, straks at spekulere paa at bryde den. Paa den anden Side maatte det dog ogsaa indrømmes, at der var nogen Forskel paa, om det var Handel fra Vogn eller fra fast Stade.

Müller fremhævede, at Gadekørerne i høj Grad var generende for de Landsbyskoler, der om Sommeren besøgte Byen, og at de gik Købmændene i Næringen ved Salg af Slikkerier.

Jakob Jensen oplyste, at der paa det forrige Andragende fandtes en Del Underskrifter af Folk, der slet ikke var handlende. Lovgivningen kom altid nogle paa Tværs; men vilde man lovgive om Arbejdstidens Indskrænkning, maatte man tage Følgerne.

Formanden gjorde opmærksom paa, at man meget vel kunde holde sig Loven efterrettelig, idet man kunde forbyde de handlende at handle efter Lukketid.

Filténborg syntes, man som hidtil skulde indskrænke sig til at tillade nogle enkelte at handle i Skovene og Byens Udkanter.

Simonsen gjorde gældende, at det var Lovens Ufuldkommenhed, der bragte Byraadet i Knibe i denne Sag.

Andragendet henvistes til Udvalget for Andragender.

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 501-1908)

I Anledning af det foreliggende fra forskellige Gadehandlere indgivne Andragende om Borgerskab paa "Ringe Handel" forelaa Indstilling fra Udvalget for Andragender om at udtale, at Byraadet intet har at erindre imod, at Borgerskab paa "Ringe Handel" med Ret til at forhandle fremmed Frugt meddeles de Andragere, der allerede faktisk har udøvet saadan Handel.

Formanden erindrede om, at Sagen flere Gange havde foreligget, og at det for Øjeblikket var forbudt at drive Gadehandel med udenlandsk Frugt, men at Hjemmel der til kunde opnaas ved Erhvervelse af Borgerskab paa ringe Handel. Da Indstillingen gik ud paa kun at meddele dem Borgerskab, der allerede drev Handel, vilde dette Borgerskab, hvis Byraadet vedtog Indstillingen, efterhaanden forsvinde.

Müller forespurgte, hvor mange Borgerskaber der kunde blive Tale om.

Formanden erindrede ikke bestemt Antallet, men oplyste, at der nu forelaa Andragende fra 12 handlende, der dog ikke alle var de samme som ved forrige Andragende.

Simonsen spurgte, om Borgerskabet ikke kunde knyttes til fast Stadeplads, saaledes at de kørende handlende ikke kunde erhverve det.

Formanden erindrede om, at der fra Politimesteren tidligere havde foreligget Erklæring om, at saadanne Borgerskaber kun vilde blive givet med særlig Begrænsning, og at de handlende vilde være undergivet Politiets Bestemmelser.

Filténborg spurgte, om det vilde være nødvendigt at kræve Borgerskab af de gamle Mænd og Koner, der om Søndagene handlede i Skovene.

Formanden mente ikke, at de handlende i Skovene faldt ind under Forholdet.

Müller spurgte, hvad Borgerskabet vilde koste.

Formanden oplyste, at Borgerskabet var gratis. Han skulde gerne henstille til Politimesteren kun at give Borgerskab til handlende med fast Stadeplads.

Indstillingen vedtoges.

